

מטות מקלות * 6

(1) "במה י' של כח כחמו... דקו"ו
ה'

ה' של כח כחמו... דקו"ו
ה' של כח כחמו... דקו"ו

ה' של כח כחמו... דקו"ו
ה' של כח כחמו... דקו"ו
ה' של כח כחמו... דקו"ו

(2) "כחם אפיק... דקו"ו
ה'
ה'

(3) "במה י' של כח כחמו... דקו"ו
ה'
ה' (ה' בלחם)

(4) "במה י' של כח כחמו... דקו"ו
ה'
ה'

ה' של כח כחמו... דקו"ו
ה' של כח כחמו... דקו"ו
ה' של כח כחמו... דקו"ו

רמב"ם הלכות נזקי ממון פרק ב הלכה יז

כלב שנטל את החררה והלך לו לגדיש, אם הניחה בגדיש ואכל את החלה והדליק את הגדיש על החלה ועל מקום החררה משלם נזק א שלם ועל שאר הגדיש חצי נזק, ואם היה מגרר את החלה על הגדיש והולך ושורף משלם על החררה נזק שלם ועל מקום הגחלת חצי נזק ועל שאר הגדיש פטור. +/השגת הראב"ד/ כלב שנטל וכו' ועל מקום הגחלת חצי נזק ועל שאר הגדיש פטור. א"א ליתא דצרורות ע"י שינוי מרביע נזק מיהא לא מיפטר+.

כסף משנה הלכות נזקי ממון פרק ב הלכה יז

[יז] כלב שנטל את החררה וכו'. נראה מדברי ה"ה שהוא מפרש שמ"ש ואם היה מגרר את החררה וכו' מיירי בשהניח החררה תחלה ואח"כ גורר. ואין נ"ל כן אלא שמשעה ראשונה לא הניח אלא היה מגרר והולך מיירי והיינו אדייה אדווי דאמור בגמרא. ובדברי רבינו מבואר כדברי התוס' שכתבו ור"י בדאנח אנוחי לא מצי למימר בדאדייה אדווי ועל כל הגדיש ח"נ דאי כח כחו לאו ככחו דמי הוי על כל שאר הגדיש פטור עכ"ל. ועל מ"ש בד"א כששמר בעל הגחלת את אשו. כתב הטור ולא נהירא אלא אם הניחה על הגדיש על מקום החררה משלם כל אחד החצי וכו'. וטעמו של רבינו דכיון שאמרו וליחייב נמי בעל הגחלת היינו לומר דנהי דבעל הכלב חייב על אכילת החררה ועל מקומה בעל הגחלת ליחייב בשריפת כל שאר הגדיש:

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק ו הלכה טו

היתה אבן בחיקו והכיר בה ושכחה ועמד ונפלה והמיתה גולה, שנ' בשגגה, מכלל שהיתה לו ידיעה. נשמט הברזל מקתו והרג הרי זה גולה, נשמט הברזל מן העץ המתבקע אינו גולה, מפני שאין זה ב מכחו אלא מכח כחו ונמצא כמו אונס, וכן הזורק אבן לתמר להפיל תמרים ונפלו מן התמרים על תינוק והרגוהו פטור מפני שהן באין מכח כחו, וכן כל כיוצא בזה משאר הסיבות.